

MATEMATICKÁ OLYMPIÁDA 2021/2022

Riešenia úloh 2. dňa celoštátneho kola kategórie A

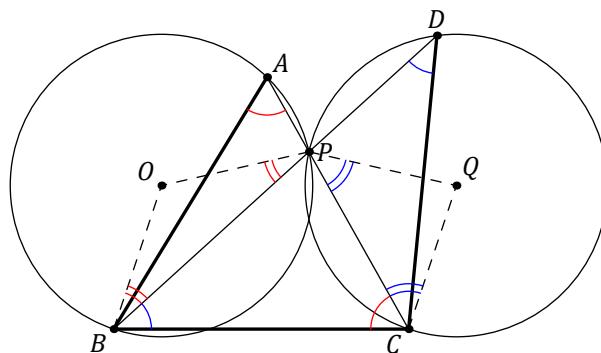
- 4 V konvexnom štvoruholníku $ABCD$ platí $|AB| = |BC| = |CD|$. Označme P priesečník jeho uhlopriečok a O, Q stredy kružníc opísaných postupne trojuholníkom APB a DPC . Dokážte, že štvoruholník $OBCQ$ je rovnobežník.

(Patrik Bak)

Riešenie:

V prvej časti riešenia dokážeme, že úsečky BO a CQ ležia v polovine BCP a sú rovnobežné, v druhej časti ukážeme, že tieto úsečky majú rovnakú dĺžku. Dokopy to už bude znamenáť, že $OBCQ$ je rovnobežník.

Rovnoramenné trojuholníky ABC, BCD majú pri svojich základniach AC , resp. BD ostré vnútorné uhly, ktorých veľkosť označíme α , resp. β . Tieto uhly sú na obrázku vyznačené jedným oblúčikom. Ako hned' zdôvodníme, dvoma oblúčikmi zodpovedajúcimi farby sú vyznačené uhly veľkosti $90^\circ - \alpha$, resp. $90^\circ - \beta$.

Kedže trojuholník ABP má pri vrchole A ostrý uhol α , leží stred O jemu opísanej kružnice v polovine BPA a konvexný stredový uhol POB má veľkosť 2α . Preto v rovnoramennom trojuholníku BPO majú uhly pri vrcholoch B, P avizovanú veľkosť $90^\circ - \alpha$. Analogicky sa dokáže, že stred Q leží v polovine CPD a v rovnoramennom trojuholníku CPQ majú uhly pri vrcholoch C, P veľkosť $90^\circ - \beta$.

Kedže ostré uhly OBP a CBP ležia na odlišných stranách od spoločného ramena BP , je uhol OBP s vnútorným bodom P konvexný, leží tak v polovine BCP a má navyše veľkosť

$$|\angle OBC| = |\angle OBP| + |\angle CBP| = (90^\circ - \alpha) + \beta.$$

Analogicky v polovine BCP leží tiež uhol QCB a má veľkosť $(90^\circ - \beta) + \alpha$. Dokopy vychádza

$$|\angle OBC| + |\angle QCB| = 180^\circ,$$

a s prvou časťou riešenia sme tak hotoví.

Rovnosť $|OB| = |QC|$ dokážeme použitím rozšírenej sínusovej vety pre trojuholníky ABP a CDP . Tie sa totiž zhodujú vo veľkostiach uhlov pri spoločnom vrchole P aj v dĺžke protiľahlých strán AB a CD , takže platí

$$2 \cdot |OB| = \frac{|AB|}{\sin |\angle APB|} = \frac{|CD|}{\sin |\angle CPD|} = 2 \cdot |QC|.$$

- 5 Nайдите všetky celé čísla n , pre ktoré je číslo

$$2^n + n^2$$

druhou mocninou nejakého celého čísla.

(Tomáš Jurík)

Riešenie 1:

- Ak n je záporné, tak $2^n + n^2$ nie je celé číslo, tobôž nie druhá mocnina celého čísla.
- Ak $n = 0$, tak $2^n + n^2 = 1 + 0 = 1 = 1^2$, čo vyhovuje.
- Ak $n \in \{1, 2, 3, 4, 5\}$, tak $2^n + n^2 \in \{3, 8, 17, 32, 57\}$, žiadnen z týchto čísel však nie je druhá mocnina celého čísla.

- Ak $n = 6$, tak $2^n + n^2 = 64 + 36 = 100 = 10^2$, čo vyhovuje.
- Nech $n \geq 7$. Dokážeme sporom, že takéto n nevyhovuje.

Nech teda $2^n + n^2 = m^2$, pričom m je celé číslo, o ktorom môžeme predpokladať, že je kladné, a teda podľa tejto rovnosti väčšie ako n . Podľa parity n rozlíšime dva prípady.

- Nech n je nepárne.

Vtedy aj číslo m z rovnosti $2^n + n^2 = m^2$ je nepárne. Upravme túto rovnosť na tvar

$$2^n = m^2 - n^2 = (m+n)(m-n).$$

Vidíme, že obe kladné čísla $m+n$ a $m-n$ sú mocninami 2, pričom $m+n > m-n$, takže $m-n \mid m+n$. Teda $m-n$ delí aj číslo $(m+n) - (m-n)$ čiže $2n$, pričom však n je nepárny činitel, takže $4 \nmid m-n$. Číslo $m-n$ je však párne, (lebo čísla m, n sú nepárne), preto $m-n = 2$, t. j. $m = n+2$. Z toho

$$2^n + n^2 = (n+2)^2 = n^2 + 4n + 4,$$

a teda

$$2^n = 4n + 4.$$

My však matematickou indukciou ukážeme, že pre každé celé n , kde $n \geq 5$, platí $2^n > 4n + 4$, čo bude spor:

- 1 Ak $n = 5$, tak $2^n = 32 > 24 = 4n + 4$.
- 2 Ak pre nejaké n , kde $n \geq 5$, platí $2^n > 4n + 4$, tak

$$2^{n+1} = 2 \cdot 2^n > 2(4n + 4) = 8n + 8 > 4n + 8 = 4(n + 1) + 4.$$

- Nech n je párne.

Vtedy aj číslo m z rovnosti $2^n + n^2 = m^2$ je párne. Nech $n = 2k$, pričom k je celé číslo, ktoré vďaka predpokladu $n \geq 7$ spĺňa nerovnosť $k \geq 4$. Dokážeme ďalej, že platia nerovnosti $(2^k)^2 < m^2 < (2^k + 2)^2$, z čoho vyplýnie $2^k < m^2 < 2^k + 2$, a teda $m^2 = 2^k + 1$, čo bude spor s párnosťou m .

Nerovnosti, ktoré sme slúbili dokázať, majú tvar

$$2^{2k} < 2^{2k} + (2k)^2 < 2^{2k} + 4 \cdot 2^k + 4.$$

Ľavá nerovnosť je vďaka $(2k)^2 > 0$ triviálna, pravá nerovnosť je ekvivalentná nerovnosti

$$2^k + 1 > k^2.$$

Tú dokážeme pre každé celé k , kde ≥ 4 , matematickou indukciou:

- 1 Ak $k = 4$, tak $2^k + 1 = 17 > 16 = k^2$.
- 2 Ak pre nejaké k , kde $k \geq 4$, platí $2^k + 1 > k^2$, tak

$$\begin{aligned} 2^{k+1} + 1 &= 2(2^k + 1) - 1 > 2k^2 - 1 = k^2 + k^2 - 1 = \\ &= (k+1)^2 - 2k - 1 + k^2 - 1 = (k+1)^2 + k(k-2) - 2 > (k+1)^2. \end{aligned}$$

Zhrnutím dostávame, že zadaniu vyhovujú práve čísla 0 a 6.

Riešenie 2:

Ak n je záporné, tak $2^n + n^2$ nie je celé číslo, tobôž nie druhá mocnina celého čísla.

Ak $n = 0$, tak $2^n + n^2 = 1 + 0 = 1 = 1^2$, čo vyhovuje.

Predpokladajme teda ďalej $n > 0$. Nech teda $2^n + n^2 = m^2$, pričom m je celé číslo, o ktorom môžeme predpokladať, že je kladné, a teda podľa tejto rovnosti väčšie ako n .

Upravme rovnicu $2^n + n^2 = m^2$ na súčinový tvar

$$2^n = (m-n)(m+n).$$

Druhý, a teda prvý činitel na pravej strane je kladný, oba preto musia byť mocniny dvoch. platí teda $m-n = 2^a$ a $m+n = 2^b$, pričom a, b sú celé čísla také, že $0 \leq a < b$. Odčítaním týchto dvoch vzťahov dostávame $2n = 2^b - 2^a$. Z toho je 2^a je párne, a teda $a > 0$. Vďaka vzťahu $2^n = 2^a \cdot 2^b$ potom platí $a+b = n$, takže

$$2(a+b) = 2n = 2^b - 2^a.$$

Ukážeme, že v prípade $b \geq 6$ táto rovnosť nemôže nastaviť. Kedže z nerovnosti $a < b$ zrejmé vyplýva $2(a+b) < 4b$ a na druhej strane zároveň $2^b - 2^a \geq 2^b - 2^{b-1} = 2^{b-1}$, stačí nám ukázať, že $4b < 2^{b-1}$. Použijeme na to matematickú indukciu:

- 1 Ak $b = 6$, tak $4b = 24 < 32 = 2^{b-1}$.
- 2 Ak pre nejaké b , kde $b \geq 6$, platí $4b < 2^{b-1}$, tak

$$4(b+1) = 4b + 4 < 4b + 4b = 2 \cdot 4b = 2 \cdot 2^{b-1} = 2^b.$$

Zvyšných 10 prípadov, keď platí $1 \leq a < b \leq 5$, vyskúšame priamo:

- Ak $a = 1$ a $b = 2$, tak $2(a+b) = 6 \neq 2 = 2^b - 2^a$.
- Ak $a = 1$ a $b = 3$, tak $2(a+b) = 8 \neq 6 = 2^b - 2^a$.
- Ak $a = 1$ a $b = 4$, tak $2(a+b) = 10 \neq 14 = 2^b - 2^a$.
- Ak $a = 1$ a $b = 5$, tak $2(a+b) = 12 \neq 30 = 2^b - 2^a$.
- Ak $a = 2$ a $b = 3$, tak $2(a+b) = 10 \neq 4 = 2^b - 2^a$.
- Ak $a = 2$ a $b = 4$, tak $2(a+b) = 12 = 2^b - 2^a$.

V tomto prípade $n = a+b = 6$, čo, ako ľahko vidieť, vyhovuje zadaniu.

- Ak $a = 2$ a $b = 5$, tak $2(a+b) = 14 \neq 28 = 2^b - 2^a$.
- Ak $a = 3$ a $b = 4$, tak $2(a+b) = 14 \neq 8 = 2^b - 2^a$.
- Ak $a = 3$ a $b = 5$, tak $2(a+b) = 16 \neq 24 = 2^b - 2^a$.
- Ak $a = 4$ a $b = 5$, tak $2(a+b) = 18 \neq 16 = 2^b - 2^a$.

Zhrnutím dostávame, že zadaniu vyhovujú práve čísla 0 a 6.

- 6** Pri pokuse o kolonizáciu Marsu zaplavilo ľudstvo slnečnú sústavu 50 satelitmi, ktoré medzi sebou vytvorili 225 komunikačných línii (každá línia existuje medzi jednou dvojicou satelitov a žiadne dva sateliity medzi sebou nemajú viac ako jednu líniu). Hovoríme, že trojica satelitov je *prepojená*, ak aspoň jeden z nich má vytvorené komunikačné línie s oboma ostatnými satelitmi. Určte najmenší a najväčší možný počet prepojených trojíc satelitov.

(Ján Mazák, Josef Tkadlec)

Riešenie:

Nech S označuje množinu dotyčných satelitov, n ich počet (čiže $n = 50$) a m počet komunikačných línii (čiže $m = 225$).

- O prepojenej trojici satelitov T a jej satelite s povieme, že s je *centrálny satelit* trojice T , ak je prepojený s oboma ostatnými satelitmi tejto trojice. Všimnime si, že každá prepojená trojica má buď jeden, alebo tri centrálné sateliity.

Definujme ešte *stupeň* d_s satelitu s ako počet komunikačných línii, ktoré má. Potom s je centrálnym satelitom v práve $\binom{d_s}{2}$ čiže $\frac{1}{2}d_s(d_s - 1)$ prepojených trojiciach. Kedže každá prepojená trojica má nanajvýš 3 centrálné sateliity, pre celkový počet P prepojených trojíc platí

$$P \geq \frac{1}{3} \sum_{s \in S} \binom{d_s}{2} = \frac{1}{6} \left(\sum_{s \in S} d_s^2 - \sum_{s \in S} d_s \right) \geq \frac{1}{6} \left(\frac{1}{n} \left(\sum_{s \in S} d_s \right)^2 - \sum_{s \in S} d_s \right),$$

pričom posledná nerovnosť vyplýva znerovnosti medzi kvadratickým a aritmetickým priemerom pre n -ticu čísel $(d_s : s \in S)$, ktorá je sama dôsledkom Cauchyho-Schwarzovej nerovnosti

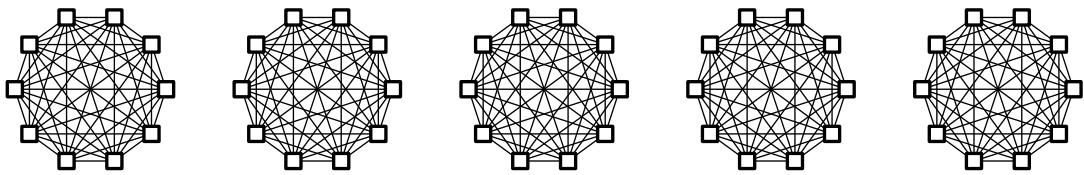
$$\left(\sum_{s \in S} (1 \cdot d_s) \right)^2 \leq \left(\sum_{s \in S} 1^2 \right) \cdot \left(\sum_{s \in S} d_s^2 \right).$$

Súčet $\sum_{s \in S} d_s$, ktorý sa v získanom odhade objavil, je však rovný dvojnásobku počtu m všetkých komunikačných línii, lebo je v ňom každá línia započítaná práve dvakrát (raz za každý jej koniec). Dvojakým dosadením $2m$ čiže 450 za $\sum_{s \in S} d_s$ spolu so vzťahom $n = 50$ už z odvodenej nerovnosti dostávame slúbený odhad

$$P \geq \frac{1}{6} \left(\frac{1}{50} \cdot 450^2 - 450 \right) = 600.$$

Z nášho postupu navyše vyplýva, že rovnosť $P = 600$ nastane práve vtedy, keď všetkých P prepojených trojíc má po troch centrálnych satelitoch a zároveň všetkých 50 satelitov má ten istý stupeň, rovný teda, ako vieme, $2m/n$ čiže 9.

To možno dosiahnuť, ak budú sateliity prepojené ako na obrázku (všetkých 50 satelitov je rozdelených do 5 komunikačne izolovaných skupín po 10 navzájom prepojených satelitoch, majúcich teda naozaj ten istý stupeň 9).

- Trojica satelitov je prepojená práve vtedy, keď obsahuje dve alebo tri komunikačné línie. Vyplatí sa preto pre každú možnú hodnotu i z $\{0, 1, 2, 3\}$ označiť t_i počet tých trojíc satelitov, medzi ktorými je práve i komunikačných línií. Tvrídime, že platí

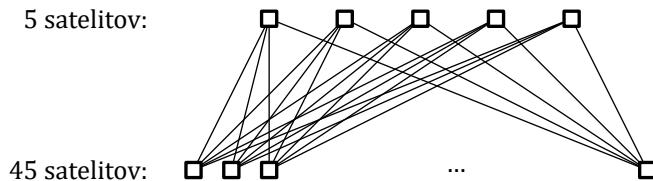
$$\sum_{i=0}^3 i \cdot t_i = m \cdot (n - 2).$$

Obe strany tejto rovnosti totiž vyjadrujú celkový počet usporiadaných dvojíc (T, l) , pričom T je trojica satelitov a l je komunikačná línia medzi dvoma satelitmi tejto trojice, lebo na ľavej strane započítavame pre jednotlivé T , v kľukách dvojiciach (T, l) dané T vystupuje, zatiaľ čo pravou stranou vyjadrujeme fakt, že každé l sa vyskytuje v $n - 2$ dvojiciach tvaru (T, l) .

Z dokázanej rovnosti prepísanej na tvar $t_1 + 2t_2 + 3t_3 = m(n - 2)$ vyplýva odhad

$$t_2 + t_3 = \frac{m(n - 2) - t_1}{2} \leq \frac{m(n - 2)}{2} = 5400,$$

pritom želaná rovnosť $t_2 + t_3 = 5400$ nastane práve vtedy, keď bude platiť $t_1 = t_3 = 0$. To možno dosiahnuť, ak budú sateliity prepojené ako na obrázku (pričom naozaj máme 5 + 45 čiže 50 satelitov a $5 \cdot 45$ čiže 225 komunikačných línií).

Zhruntím dostávame, že najmenší možný počet prepojených satelitov je 600 a najväčší 5400.

Poznámka:

Príklady potrebné v oboch častiach riešenia sú jediné možné.

Poznámka:

Odhad počtu P všetkých prepojených trojíc v druhej časti riešenia možno získať tiež použitím *Jensenovej nerovnosti* pre konvexnú funkciu f takú, že $f(x) = \frac{1}{2}x(x - 1)$:

$$P \geq \frac{1}{3} \sum_{s \in S} \binom{d_s}{2} = \frac{n}{3} \cdot \frac{1}{n} \sum_{s \in S} \binom{d_s}{2} \geq \frac{n}{3} \cdot \left(\frac{\frac{1}{n} \sum_{s \in S} d_s}{2} \right) = \frac{n}{3} \cdot \binom{2m/n}{2}.$$